

ما تروریست نیستیم؛ ما قربانی تروریسم هستیم.

1 مهر 1405

دکتر مسعود پزشکیان ، رئیس‌جمهوری اسلامی ایران در سخنرانی خود در هشتاد و یکمین مجمع عمومی سازمان ملل متحد، با اشاره به اتهاماتی که رئیس‌جمهور آمریکا علیه ایران مطرح کرد، گفت: ما تروریست نیستیم؛ ما قربانی تروریسم هستیم.

رئیس‌جمهور با اشاره به حملات انجام‌شده علیه ایران اظهار کرد: رهبر ما را بدون هیچ دلیل و برهانی ترور کردند و در حملات صورت‌گرفته، مدارس، مراکز ورزشی، بیمارستان‌ها، دانشگاه‌ها، پل‌ها و زیرساخت‌های کشور هدف قرار گرفته‌اند.

پزشکیان با اشاره به حمله به یک سالن ورزشی در لامرد گفت: این مرکز محل حضور و فعالیت کودکان و نوجوانان بود و در جریان حمله، مردم بی‌گناه هدف قرار گرفتند. این حملات با استفاده از تسلیحات آمریکایی و اسرائیلی انجام شده است.

رئیس‌جمهور افزود: کسانی که تروریست هستند و تروریست تربیت می‌کنند، به ما می‌گویند شما تروریست هستید؛ در حالی که ما تنها از خودمان دفاع می‌کنیم.

پزشکیان با تأکید بر اینکه مردم ایران هدف حملات قرار گرفته‌اند، اظهار کرد: جمهوری اسلامی ایران با قدرت در برابر حملات نظامی آمریکا و اسرائیل از خود دفاع کرده است، اما مردم و غیرنظامیان را هدف قرار نداده و اقدامات نظامی ایران در چارچوب دفاع از کشور انجام شده است.

رئیس‌جمهور همچنین با اشاره به ترور اسماعیل هنیه در تهران گفت: وقتی مسئولیت را به عهده گرفتم، روز اول رژیم صهیونیستی اسماعیل هنیه را در تهران ترور کرد این اقدامات با اصول و قوانین بین‌المللی سازگار نیست.

پزشکیان ایران در بخش دیگری از سخنان خود به وضع غزه پرداخت و با اشاره به آمار قربانیان و آوارگان این منطقه، گفت: در غزه بیش از ۸۰ هزار انسان بی‌گناه را قتل‌عام کرده‌اند و بیش از صد هزار انسان آواره شده‌اند.

رئیس‌جمهور با انتقاد از عملکرد قدرت‌های جهانی در قبال تحولات منطقه اظهار کرد: در شرایطی که حملات و اقدامات نظامی علیه مردم غیرنظامی ادامه دارد، ایران به‌عنوان عامل ناامنی معرفی می‌شود.

پزشکیان تأکید کرد: ما که می‌خواهیم مستقل زندگی کنیم و نمی‌خواهیم سر خم کنیم، عامل ناآرامی هستیم؟

رئیس‌جمهور در ادامه با اشاره به ضرورت تقویت توان دفاعی کشور گفت: ایران برای دفاع از خود به قدرت نیاز دارد، زیرا کشوری که نتواند از خود دفاع کند، در معرض تهدید قرار خواهد گرفت.

پزشکیان افزود: قدرت ایران برای تجاوز به دیگران نیست، بلکه برای دفاع از کشور و تضمین بقا و پیشرفت آن است.

رئیس جمهور همچنین تأکید کرد که ایران انرژی هسته‌ای را برای توسعه و پیشرفت می‌خواهد و نه برای ساخت سلاح و تهدید دیگران.

پزشکیان با اشاره به حضور مردم در دفاع از کشور گفت: مردم قدرت ما هستند و ما با قدرت مردم ایستاده‌ایم.

رئیس جمهور تأکید کرد: ایران باید به اندازه‌ای قدرتمند باشد که بقا و پیشرفت آن تهدید نشود، به اندازه‌ای مسئول باشد که قدرت خود را برای سلطه بر دیگران به کار نگیرد و آنقدر دوراندیش باشد که امنیت خود را در ناامنی همسایگان جست‌وجو نکند.

مشروح سخنان رئیس‌جمهور در هشتاد و یکمین مجمع عمومی سازمان ملل متحد به شرح زیر است:

بسم الله الرحمن الرحيم

آقای رئیس؛ آقای دبیر کل؛ خانم‌ها و آقایان.

دیروز رئیس جمهور آمریکا گفت ما تروریست هستیم. ما قربانی تروریست هستیم.

از ایرانی می‌آیم که رهبر ما را، اینها ترور کرده‌اند، بی‌هیچ دلیل قانونی، بی‌هیچ برهانی، از ایرانی می‌آیم که در حقیقت مدرسه‌ای را بمباران کردند.

این بچه‌ها را می‌بینید، این بچه‌ها را بمباران کردند و کشتند، با اسلحه‌هایی که از آمریکا و اسرائیل استفاده می‌کرد.

هیچ گناهی نداشتند، هیچ جرمی مرتکب نشده بودند.

لامرد، یکی از شهرهای کوچک ایران است. سالن ورزش است. بچه‌ها آنجا ورزش می‌کردند. آمریکا آنجا را با بمب‌های خوشه‌ای که به چند هزار تکه تقسیم می‌شد، بمباران کرد، دانشمندان ما را شهید کردند مردم، زنان و بچه‌ها را، کودکان بی‌گناهی که در حقیقت هیچ گناهی مرتکب نشده بودند. کسانی تروریست هستند و تروریست تربیت می‌کنند، به ما می‌گویند شما تروریست هستید ما از خودمان فقط دفاع می‌کنیم. ما تروریست نیستیم.

مردم بی‌گناه ما در حقیقت آماج حملات ناجوانمردانه‌ای است که اینها بر کشور ما تحمیل کردند و ما با قدرت دفاع کردیم. آمریکا و اسرائیل با آخرین فناوری و تجهیزات به ما حمله کردند و مردم ما با قدرت ایستادند و زدند. ولی ما در مقابل‌شان سر خم نکردیم و زدیم. اما ما مردم را نزدیم. از سرزمین‌هایی که آمده بودند، تجهیز شده بودند، به مدرسه ما، به بیمارستان ما، به دانشگاه ما، به پل‌ها و زیرساخت‌های ما، اینها حمله کردند. تمام اینها خلاف قوانین بین‌المللی است. من وقتی مسئولیت به عهده گرفتم، روز اول اسماعیل هنیه را در تهران ترور کردند. اسرائیل هر دولتی را هر حکومتی را، هر منطقه‌ای را دلش

می‌خواهد بمباران می‌کند و ترور می‌کند.

در غزه بیش از ۸۰ هزار انسان بی‌گناه را قتل‌عام کردند. بیش از صد هزار انسان آواره است. نسل‌کشی دارند می‌کنند با ابزار و تکنولوژی‌هایی که در اختیار دارند. بعد می‌گویند دیگران تروریست هستند، اینها عامل ناآرامی‌اند. ما عامل ناآرامی هستیم؟ ما که می‌خواهیم مستقل زندگی کنیم، نمی‌خواهیم سر خم بکنیم، ما عامل ناآرامی هستیم؟ اگر آنهایی که دارند ترور می‌کنند، می‌کشند و جنایت می‌کنند، عامل امنیت و صلح‌اند.

بدون چارچوب، اصلاً هیچ‌کدام از قوانین بین‌المللی را اینها مراعات نمی‌کنند. این آن چیزی است که ما با آن مواجهیم. ما چیزی نمی‌خواهیم، ما پاسخ خودمان را یافته‌ایم. قدرت لازم داریم، زیرا ملتی که نتواند از خودش دفاع بکند، له‌اش می‌کنند. تو این دنیا، دنیایی است که قدرتمندان‌شان به جایی که به فکر مردم، به انسانیت و عدالت و دموکراسی باشند، عامل ویرانی و تخریب و نابودی‌اند.

با هر کسی را می‌خواهند تخریب بکنند، اسم تروریست روش می‌گذارند. ۲۰۰ سال ایران به هیچ کشوری حمله نکرده، ۲۰۰ سال. همیشه از خودمان دفاع کردیم. ولی الان باید متهم بشیم که ما تروریست هستیم و ما عامل ناامنی در منطقه‌ایم؛ و این باعث شده که ما راهبردی که برای خودمان انتخاب بکنیم، قدرت می‌خواهیم که از خودمان دفاع کنیم. قدرت نمی‌خواهیم که تجاوز کنیم. انرژی را برای توسعه می‌خواهیم، برای ساختن بمب و تخریب و تهدید جامعه نمی‌خواهیم، و برای امنیت مشارکت می‌خواهیم بکنیم.

ملت ایران در هفت ماه گذشته، مردم ما هر شب در خیابان بودند برای اینکه از ایران‌مان دفاع کنند و برای اینکه اجازه ندن کسانی را که آمریکا و اسرائیل تهییج کرده بود اسلحه دست‌شان داده بود دست‌شان بیایند و ناامنی در داخل کشور ایجاد کنند.

۷ ماه است که مردم ایران شبانه‌روز در خیابان هستند، مردم قدرت ما هستند و ما با قدرت مردم ایستاده‌ایم، ایران باید اینقدر قدرتمند باشد که بقا و پیشرفت‌اش را تهدید نکنند، آنقدر مسئول که قدرت‌اش را برای سلطه بکار نگیرد و آنقدر دوراندیش که امنیت خود را در ناامنی همسایگان جست‌وجو نکند.

درباره دفاع ایران، ما سامانه دفاعی‌مان را برای آن ساخته‌ایم که هیچ‌کس تصور نکند بمباران شهرهای ایران بی‌پاسخ خواهد ماند. قدرت نظامی ایران برای دفاع است، اما روشن می‌گوییم ما برای دفاع از کشورمان از هیچ‌کسی اجازه نمی‌گیریم. انرژی را ما برای توسعه می‌خواهیم. سال‌هاست درباره برنامه صلح‌آمیز هسته‌ای ایران با زبان سانتریفیوژ، غنی‌سازی، تحریم و بمب سخن می‌گویند، اما برای ملت ما فناوری هسته‌ای بخشی از حق توسعه است. انرژی هسته‌ای برای بیماران ما درمان، برای کشاورزی امنیت غذایی، برای صنعت فناوری و برای آینده برقی پایدار است.

ایران نمی‌پذیرد دانش هسته‌ای امتیاز انحصاری چند کشور باشد. ایران سلاح هسته‌ای را عامل امنیت نمی‌داند، اما از حق خود برای علم، صنعت و انرژی صلح‌آمیز نیز صرف‌نظر نخواهد کرد. به صراحت می‌گوییم نه سلاح هسته‌ای، نه محرومیت از دانش هسته‌ای.

موضع هسته‌ای ایران در میدان جنگ حل نمی‌شود، راه‌حل توافقی است که به جهان اطمینانی معتبر از

صلح‌آمیز بودن برنامه ایران و به ملت ایران اطمینان از حفظ حقوقش بدهد.

اصل سوم ما مشارکت برای امنیت است. در منطقه‌ای زندگی می‌کنیم که جنگ مرز نمی‌شناسد، بحران یک کشور به همسایگانش سرایت می‌کند. از همین‌رو ایران همسایگان خود را رقیب امنیت خویش نمی‌بیند، ما همسایگان خودمان را قوی می‌خواهیم.

در آبراهی که تنگه هرمز است، نمی‌توانیم از آبراهی همه بهره ببرند و هم‌زمان نگهبان تاریخی آن آب را بر تحریم‌های ظالمانه از استفاده از آزادی کشتیرانی، حتی تو آب‌های خودش محروم باشه.

راه را بر ما می‌بندند، بعد اسلحه و مواد منفجره و موشک و انرژی برای نابودی کشورها از همان آبراه منتقل می‌کنند. به این امکان‌پذیر نیست. نمی‌توانند این کار را بکنند و ما اجازه نخواهیم داد که یک چنین اتفاقی در کشور ما بیفتد. استقرار دائمی ناوگان‌های متخاصم، گسترش جنگ امنیت نمی‌آورد، امنیت کشتیرانی نمی‌توان با امنیت کشورهای ساحلی به هم ریخت.

عالیجنابان.

اما درباره فلسطین.

فلسطین همچنان زخمی بر پیکر وجدان جامعه جهانی است و غزه همچنان نماد شکست ساز و کارهای بین‌المللی در جلوگیری از رنج غیرنظامیان. دهه‌هاست که قطعنامه‌ها صادر می‌شوند، اما اشغال، خشونت ادامه دارد.

ما نمی‌توانیم از صلح سخن بگوییم، اما فلسطین را نادیده بگیریم. صلح پایدار در غرب آسیا بدون عدالت برای فلسطین پایدار نخواهد ماند. تا زمانی که اشغال، تجاوز و بی‌عدالتی در جهان باشد، مقاومت ادامه خواهد یافت. اگر شکلی از آن آسیب ببیند به اشکالی دیگر و چه بسا نیرومندتر بار دیگر ظهور پیدا کند.

غزه با وجود کشتار بی‌وقفه و ویرانی گسترده، ایمان مردم را آشکار ساخت که مقاومت را نمی‌توان با بمب و محاصره وادار به تسلیم کرد.

این ذات انسان است، ذات طبیعت انسان است. اگر یک انسانی را از سرزمینش بیرون کنند مقاومت می‌کند، اگر یک انسانی را خانه و کاشانه‌اش را بمباران بکنند، مقاومت می‌کند. مقاومت نکند چه کند؟ بپذیرد که قلدری بکنند؟ بپذیرد که از خانه و کاشانه بیرونشان بکنند و اینها در مقابل این تجاوز ساکت بنشینند و اگر خواستند از خودشان دفاع کنند بگویند اینها تروریست‌اند؟

ادبیات جدیدی که در دنیایی که امروز ما توش زندگی می‌کنیم معلومه. مسائل منطقه ما پیش از آنکه به بهانه جنگ قدرت‌های دوردست بدل شود، در خود منطقه و توسط کشورهای منطقه مجال حل را دارد. استقلال راهبردی یعنی رابطه با هیچ قدرت خارجی به امکان جنگ علیه همسایه تبدیل نشود و اکنون سخنی با همه کسانی که در تصمیم‌گیری، طراحی و اجرای حمله به سرزمین ما مسئول بودند.

ملت ما قدرت نظامی و آثار تصمیم‌های مخرب آنها را از نزدیک تجربه کرد و آنها تاب‌آوری ایران را

آزموده‌اند و اکنون به خوبی می‌دانند که ایران را نمی‌توان با جنگ وادار به تسلیم کرد. ایران هیچ‌گاه آغازگری هیچ جنگی نبوده است، همواره پایبندی خود را به میز مذاکره نشان داده است. جنگ را بر ما تحمیل کردند، اما ما ثابت کردیم که برای دفاع از خود از جنگ نمی‌ترسیم و برای صلح از مذاکره نمی‌گریزیم و تا پای جان برای دفاع از ایران عزیز ایستاده‌ایم.

خانم‌ها و آقایان.

موضوع این اجلاس بازسازی اعتماد است. اعتماد با حرف نمی‌شود، بلکه نیازمند پرهیز از معیارهای دوگانه است. بمب اتم و دیگر سلاح‌های کشتار جمعی این منطقه در دست رژیم اسرائیل است، اما بازرسی‌ها از ایران درخواست می‌شود. اسرائیل ۷۰ هزار نفر را در غزه قتل عام کرد، اما ایران در پشت میز مذاکره بمباران شد. اسرائیل بمب اتم دارد، عضو ان پی تی نیست، در تمام عمر ننگینش یک بازرس به سرزمینش را راه نداده، اما میلیاردها دلار سلاح رایگان پاداش می‌گیرد و مصونیت دارد که هر پایتختی را که خواست بمباران کند.

تکرار می‌کنم، بمب اتم در اسرائیل است، اما بازرس‌ها در ایران. اسرائیل می‌کشد ولی ایران تحریم می‌شود؛ و این تراژدی است که به هر کی بگی خنده‌اش می‌گیرد. او می‌کشد و ما تحریم می‌شیم و بعد تحریم، فقرا، بیماران و مردم بی‌گناه را در حقیقت نشان می‌گیرد؛ و این کاری است که آمریکا می‌خواهد با کشورها و به‌خصوص با ایران بکند که مردم را در حقیقت قربانی نیات شوم و پلیدی بکند که دارد. اگر در پی عدالت هستیم، دوست و رقیب باید با یک معیار محاسبه شود.

حقوق بشر ابزار رقابت ژئوپولیتیک نیست. ایران امتیاز ویژه نمی‌خواهد، حقوق برابر می‌خواهد، مسئولیت آن را می‌پذیرد. ایران در تاریخ طولانی خود یک حقیقت را به روشنی آموخته است. جهان بدون داشتن قدرت خطرناک است، اما جهانی که فقط زبان قدرت را بفهمد امنیت پایدار نخواهد داشت.

اگر حقوق بین‌الملل فقط زمانی اجرا شود که با منافع قدرتمندان سازگار باشد، کشورهای بیشتری به این نتیجه خواهند رسید که برای تأمین امنیت خود تنها به قدرت خویش باید تکیه کنند و این آغاز جهانی خطرناک‌تر برای همه ما خواهد بود.

نباید اجازه دهیم که قرن بیست و یکم به دوران بازگشت به سیاست زورمندان و حکومت زورمداران تبدیل شود. نباید جهانی بسازیم که در آن قدرت نظامی؛ جای مشروعیت، تحریم؛ جای دیپلماسی، ترور؛ جای سیاست و جنگ؛ جای گفت‌وگو را بگیرد.

ایران به سوی جهان دست همکاری دراز می‌کند. ما جهان را نه به جنگ دیگر بلکه به صلح و عدالت فراخوانیم، نه از سر ضعف بلکه از سر اعتماد به قدرت خود و فهم این حقیقت که هیچ‌کس در این منطقه به تنهایی امنیت نخواهد داشت. یا امنیت را با یکدیگر خواهیم ساخت یا ناامنی را با یکدیگر تحمل خواهیم کرد. ما به ساختن آینده می‌اندیشیم که در آن امنیت، عدالت و کرامت انسانی حقوقی سلب‌ناشدنی و مشترک برای همه ملت‌ها باشد. آینده‌ای که در آن هیچ ملتی به حاشیه رانده نشود، هیچ صدایی در هیاهوی قدرت گم نشود و هیچ قدرتی حق نداشته باشد آینده دیگران را به جای آنان رقم بزند.

نظمی که شایسته نظام بین‌المللی باشد باید بر پایه برابری ملت‌ها، عدالت، انصاف و اراده مشترک بشریت استوار شود. زیرا صلحی که برای همه نباشد، صلح نیست و عدالتی که شامل همه نشود عدالت نیست؛ و کلام آخر، که سخنان دیروز رئیس‌جمهور آمریکا نزد افکار عمومی دنیا، اندیشمندان، سیاستمداران، حقوقدانان نشانه بارزی از خوی قلدری و منطق زور و مغایر با نص صریح منشور ملل متحد است. ایشان بدانند که تهدید، ملت ما را منسجم‌تر می‌کند، قوی‌تر می‌کند و مقاومت ایرانیان را بیشتر می‌کند و ملت ایران را در برابر زور باید بدانند که سر خم نخواهد کرد و متجاوزان را پشیمان خواهند کرد. این چیزی است که باید ترامپ و کسانی که می‌خوان قلدری بکنند، بفهمند. ما آماده گفت‌وگو هستیم، اما بدانند که زبان زور را نخواهیم پذیرفت. متشکرم.